

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mrákovy ve věci žalobkyně: **SPLY s. r. o.**, Novoměstská 960, Chrudim, zastoupené advokátem Mgr. Danielem Bartošem, Bílinská 1147/1, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Úřad práce České republiky**, Dobrovského 25, Praha 7, proti vyřízení námitek provedenému Úřadem práce České republiky – Krajskou pobočkou v Pardubicích dne 17. 1. 2022, sp. zn. 9913-21-CR, čj. 11890/22/C, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 20. 4. 2022, čj. 52 Af 8/2022-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Úřad práce České republiky provedl u žalobkyně kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky, které žalobkyně přijala na základě dohody o vyhrazení společensky účelného pracovního místa. Žalobkyně podle této dohody zaměstnávala paní Š., za což dostávala měsíční příspěvek na její mzdové náklady. Součástí dohody byla také podmínka, že žalobkyně musí odvést částku pojistného na veřejné zdravotní pojištění předtím, než dostane příspěvek za příslušný měsíc. Jinak se žalobkyně zavazuje měsíční příspěvek vrátit.

[2] Při kontrole vyšlo najevo, že žalobkyně odvedla pojistné za duben 2021 až poté, co přijala příspěvek za tento měsíc (příspěvek přijala v červenci 2021, ale pojistné zaplatila až v říjnu 2021). Tím žalobkyně porušila dohodu. Úřad práce proto v protokolu o kontrole navrhl, aby žalobkyně vrátila příspěvek za duben 2021 tak, jak se k tomu zavázala v dohodě.

[3] Žalobkyně s výsledkem kontroly nesouhlasila a podala proti němu námitky. Úřad práce je však označil za nedůvodné. Poté žalobkyni vyzval, aby finanční prostředky vrátila.

[4] Proti protokolu o kontrole a proti vyřízení námitek podala žalobkyně žalobu u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích. Ten však žalobu odmítl, protože tyto úkony jsou vyloučeny ze samostatného soudního přezkumu. Jde jen o podklady pro další rozhodnutí, které nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva a povinnosti. Poskytnutí příspěvku navíc upravuje veřejnoprávní smlouva, stěžovatelčiny výhrady proti výsledku kontroly je tedy třeba řešit v řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy. Soudně přezkoumatelné bude až rozhodnutí vzešlé z tohoto řízení.

[5] Proti usnesení krajského soudu podala žalobkyně kasační stížnost (NSS ji proto dále označuje jako *stěžovatelku*). Namítá, že úřad práce jí stanovil povinnost už v protokolu o kontrole. V něm ukládá stěžovateli toto opatření k nápravě: „*zaměstnavatel vrátí (...) příspěvek za měsíc duben 2021*“. Použitý tvar slovesa *vrátit* svědčí o uložení povinnosti. Protokol zároveň upřesňuje i lhůtu k zaplacení a platební místo, i když odkazuje až na výzvu k vrácení finančních prostředků. Úřad práce navíc uložil žalobkyni tuto povinnost proto, že porušila zákon. Není tedy rozhodné, zda byla zároveň porušena také dohoda.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (tj. rozhodnutím), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak (§ 65 odst. 1 s. ř. s.).

[8] Ze soudního přezkumu jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími [§ 70 písm. a) s. ř. s.].

[9] Protokol o kontrole či vyřízení námitek jsou úkony kontrolního orgánu, které obvykle obsahují jen kontrolní – respektive skutková – zjištění. Nezasahují tedy do práv kontrolovaného subjektu, a nejsou proto samostatně přezkoumatelná žalobami podle soudního řádu správního. NSS ovšem připouští jejich soudní přezkum za podmínky, že (1) protokol o kontrole obsahuje konkrétní povinnost a (2) kontrolní orgán je oprávněn uložit tuto povinnost podle zvláštního právního předpisu. Protokol o kontrole je v takovém případě individuálním právním aktem a lze jej soudně přezkoumat (rozsudky ze dne 14. 11. 2007, čj. 1 As 13/2006-90; ze dne 29. 5. 2014, čj. 5 As 152/2012-43, nebo ze dne 15. 2. 2017, čj. 6 Afs 194/2016-30, body 15 a 16).

[10] Podmínky pro samostatný soudní přezkum nyní splněny nejsou.

[11] Protokol o kontrole ani vyřízení námitek neukládají žalobkyni povinnost vrátit příspěvek za duben 2021. Dospívají sice ke zjištění, že stěžovatelka nezaplatila včas pojistné, tím porušila dohodu a že kvůli tomuto porušení dohody má vrátit poskytnutý příspěvek; nestanoví ale stěžovateli konkrétní lhůtu pro vrácení příspěvku ani neobsahují platební

pokračování

údaje. (Odkazují jen na výzvu k vrácení finančních prostředků, která má být stěžovatelce v budoucnu doručena). Tato zjištění proto nelze považovat za přímé stanovení povinnosti, ale za pouhý podklad pro další úkon správního orgánu. Povinnost stěžovatelce přímo ukládá až výzva k vrácení finančních prostředků, která na rozdíl od protokolu určuje přesnou lhůtu k plnění a platební údaje.

[12] Protokol o kontrole tedy uvádí jen skutková zjištění. Povinnost vrátit konkrétní částku stanoví stěžovatelce až výzva k vrácení finančních prostředků. Protokol o kontrole ani navazující vyřízení námitek proto nezasahují do stěžovatelčinych práv a nelze je samostatně soudně přezkoumat.

[13] Kromě toho povinnost stanovená ve výzvě neplyne ze zvláštního zákona – jak tvrdí stěžovatelka –, ale z dohody o vyhrazení společensky účelného pracovního místa (čl. VI bod 2). Protože je dohoda veřejnoprávní smlouvou, stěžovatelčiny námitky proti povinnosti vrátit vyplacený příspěvek lze posuzovat jen v řízení o sporu z veřejnosprávní smlouvy podle § 141 a § 169 správního řádu. Soudně přezkoumatelné může být až rozhodnutí vzešlé z tohoto řízení. Protokol o kontrole by tak nebyl samostatně soudně přezkoumatelný, ani kdyby povinnost vrátit vyplacený příspěvek plynula přímo z něj (rozsudky 5 As 152/2012 nebo 6 Afs 194/2016, body 18 a 19).

[14] Krajský soud proto dospěl ke správnému závěru a stěžovatelčinu žalobu správně odmítl.

[15] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; úřadu práce nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu